

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

EUROPEJSKA RADA DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

ZALECENIE EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

z dnia 24 czerwca 2016 r.

zmieniające zalecenie ERRS/2015/2 w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej

(ERRS/2016/4)

(2016/C 290/01)

RADA GENERALNA EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego⁽¹⁾, w szczególności art. 3 oraz art. 16–18,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE⁽²⁾, w szczególności art. 134 ust. 4,

uwzględniając decyzję Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2011/1 z dnia 20 stycznia 2011 r. ustanawiającą regulamin Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego⁽³⁾, w szczególności art. 15 ust. 3 lit. e) oraz art. 18–20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zapewnienie skuteczności i spójności polityki makroostrożnościowej wymaga, aby podmioty kształtujące tę politykę należycie uwzględniały transgraniczne skutki środków polityki makroostrożnościowej podejmowane przez poszczególne państwa członkowskie oraz, gdy jest to uzasadnione, stosowały odpowiednie wzajemne środki polityki makroostrożnościowej w celu przeciwdziałania tym skutkom.
- (2) Zasady dotyczące dobrowolnej wzajemności w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej określone w zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2⁽⁴⁾ powinny zapewniać, aby wszelkie środki polityki makroostrożnościowej oparte na ekspozycji, aktywowane w jednym państwie członkowskim, były odwzajemniane w pozostałych państwach członkowskich.
- (3) W odpowiedzi na wniosek Eesti Pank złożony na podstawie art. 134 ust. 4 dyrektywy 2013/36/UE w sprawie odwzajemnienia wskaźnika bufora ryzyka systemowego w wysokości 1 %, który ma zastosowanie do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii, Rada Generalna Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) podjęła decyzją o uwzględnieniu środka wprowadzonego przez Estonię na liście środków polityki makroostrożnościowej, co do których zaleca się zapewnienie wzajemności na podstawie zalecenia ERRS/2015/2.
- (4) Zalecenie ERRS/2015/2 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.

⁽³⁾ Dz.U. C 58 z 24.2.2011, s. 4.

⁽⁴⁾ Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2015/2 z dnia 15 grudnia 2015 r. w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (Dz.U. C 97 z 12.3.2016, s. 9).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

SEKCJA 1

ZMIANY

W zaleceniu ERRS/2015/2 wprowadza się następujące zmiany:

1) Sekcja 1, zalecenie C(1) otrzymuje brzmienie:

„1. Zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniały wzajemność w odniesieniu do środków polityki makroostrożnościowej przyjętych przez inne odpowiednie organy, co do których ERRS zaleca wzajemność. Zaleca się odwzajemnienie następujących środków, wymienionych w załączniku:

Belgia:

— narzut dotyczący wazenia ryzykiem w wysokości 5 punktów procentowych, stosowany na podstawie art. 458 ust. 2 lit. d) pkt (vi) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do belgijskich ekspozycji instytucji kredytowych stosujących metodę ratingów wewnętrznych na kredyty hipoteczne,

Estonia:

— bufor ryzyka systemowego w wysokości 1 % zastosowany na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii.”;

2) w załączniku dodaje się, co następuje:

„Estonia

bufor ryzyka systemowego w wysokości 1 % zastosowany na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii

I. Opis środka

1. Środek zastosowany przez Estonię jest buforem ryzyka systemowego w wysokości 1 % zastosowanym na podstawie art. 133 dyrektywy 2013/36/UE do krajowych ekspozycji instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w Estonii.

II. Wzajemność

2. W przypadku państw członkowskich, które wdrożyły art. 134 dyrektywy 2013/36/UE do prawa krajowego zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność wprowadzonego przez Estonię środka do zlokalizowanych w Estonii ekspozycji instytucji działających na podstawie zezwoleń na działalność w danym kraju, zgodnie z art. 134 ust. 1 dyrektywy 2013/36/UE. Na potrzeby niniejszego punktu stosuje się termin określony w zaleceniu C(3).

3. W przypadku państw członkowskich, które nie wdrożyły art. 134 dyrektywy 2013/36/UE do prawa krajowego zaleca się, aby odpowiednie organy zapewniły wzajemność wprowadzonego przez Estonię środka do zlokalizowanych w Estonii ekspozycji instytucji działających na podstawie zezwoleń na działalność w danym kraju, zgodnie z zaleceniem C(2). Zaleca się, aby odpowiednie organy przyjęły zbliżone środki w ciągu sześciu miesięcy.”.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 24 czerwca 2016 r.

Mario DRAGHI

Przewodniczący ERRS